

DÜŞÜNÜNCE

Her şey okullardan öğrenilmez, değil mi? Mesela, bir banka oturup aya ve yıldızlara bakınca öğrenebilir insan bunun cevabını. Çünkü bir bir anlatıyorlar geçmişimizi, atalarımızın bizim için neler yaptıklarını.

Bizlerin "İngilizim, Fransızım, Ermeniyim, Rusum, İtalyanım..." dememizin önüne geçmek, sonra da sadece "Ben Türk olarak doğdum ve Türk olarak öleceğim." cümlesini rahatça ve gururca söyletenlerimiz...

Mermilerin ve çocuğunun donmaması için donarak şehit olan yirmi yaşlarındaki genç annemiz "Şerife Bacı"mız, efelerin efesi "Yörük Ali"miz, ay yıldızlı bayrağımızın mavi göklerde şerefle dalgalanmadığını görünce cuma namazı kılınmasının dinen uygun olmadığını söyleyip cemaatle tekbir eşliğinde, kaleden Fransız bayrağını indirip Türk bayrağını dalgalandıran "Rıdvan Hoca"mız, bebem anasız büyür de vatansız büyüyemez deyip hayatındaki en değerlisinden, evladından, vazgeçen bir annemiz "Nene Hatun"umuz daha sayamadığımız yüz binlerce anamız, babamız, bacımız, dedemiz, cephedeki kardaşımız.

Tarihe sığmayan kahramnalıktır Çanakkale. Çanakkale, şanlı Türk tarihinin bir özettir adeta. Orta Asya'da başlayan, Asya ve Avrupa'da devam eden şanlı tarih. Yedi düvele karşı var olma mücadelesi. Yukarıda adını saydıklarımız adı bilinmeyen kahramanlarımızın sadece birer sembolü. Mehmet Akif'in ancak dizelere dökemediği kahramanlarımız. Ey şehid oğlu şehid! İsteme benden makber. / Sana ağuşunu açmış, duruyor Peygamber. Ruhunuz şad olsun aziz şehitlerimiz!

Güneysu Şehit Kemal Mutlu Fen Lisesi

Kevser Ezel Memişođlu

9/C

325